

[Sevelsted.]

at man paa Arbejdsgiverne lægger en forøget Byrde af et tilsvarende Beløb, og det, siger jeg, er et Brud paa de Forudsætninger, under hvilke Loven i Fjor blev vedtaget, og under hvilke den fik Støtte fra vor Side“.

Heraf fremgaar det jo klart, at det konservative Folkeparti den Gang hævdede, at det var et Brud paa de Forudsætninger, under hvilke Loven blev vedtaget, og under hvilke den fik Støtte fra deres Side. Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skjødt derfor fremstiller det, som om Aarsagen til, at man ikke kan stemme for Forslaget, er, at man ikke tager en Del af Arbejdsløshedsfonden, staaar det jo meget daarligt til disse Udtalelser fra hans Parti for et Par Aar siden.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]):

Jeg skal paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale Folketinget her ved Lovforslagets tredie Behandling at stemme for dets Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 107 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Købstadkommunernes Styrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3569; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2927).

Sagen sattes til Forhandling.

Bresemann: Det foreliggende Lovforslag tænkes at træde i Stedet for Købstadloven af 1868. Jeg kunde indlede mine Bemærkninger paa samme Maade, som de fleste andre Ordførere for Flertallet gør det, med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg er saa heldig at kunne føje til, uden at have nogen Bemyndigelse dertil som Ordfører eller som Anbefaler, at Kommunalnænder her i Landet af alle Partier, altsaa ikke alene af det Parti, jeg tilhører, vil sætte Pris paa Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, naturligvis altid med det Forbehold,

at der kan være enkelte Smaaændringer, man vil sætte Pris paa. Vi har ude i Købstæderne sukket efter en ny Købstadlov i en Række af Aar. Der er gjort mange Tiløb til at skabe en saadan, men det er ikke lykkedes at faa den affattet saaledes, at der var almindelig Tilfredshed med den baade hos Ministeriet og hos Kommunalnænderne, der skulde arbejde med den. Det forekommer mig, at vi med dette Forslag er det nærmeste, vi har været endnu.

Man kan dele Forslaget i tre Dele ved at sige, at en væsentlig Del af Lovforslaget er i Virkeligheden kun gamle Paragraffer fra Loven af 1868, som er overført i det nye Forslag. Det er et Vidnesbyrd om, at Loven af 1868 har været tilfredsstillende, thi der har ikke fra nogen Side, saa vidt mig bekendt, været fremsat Ønske om at ændre disse Paragraffer, som er gaaet ordret over i det nye Lovforslag. Der er derfor heller ingen Anledning til at dvæle ved dem, og der er heller ingen Anledning til at beskæftige sig ret meget med det, jeg kalder for den anden Del af Lovforslaget, den Del, som kun bestaar i Optagelse af Borgmesterloven, der blev vedtaget i 1919, og andre Lovbestemmelser, som forlængst er vedtaget i Tingene og traadt i Kraft, og som der ikke har været nogen væsentlig Indvending at gøre imod fra nogen Side.

Endelig indeholder det, jeg kalder den tredie Del af Lovforslaget, en Del Ændringer, som vel ikke er uvigtige, men som dog for en stor Dels Vedkommende heller ikke vil sætte Sindene stærkt i Bevægelse. Enkelte Ændringer kan maaske siges at være dybtgaaende, men jeg tror, der er Enighed om disse enkelte Ændringer i alle Partier, naar jeg dog gentager det Forbehold, som jeg tog før, at der kan være enkelte Ting, som man gerne vil ændre.

Jeg skal ganske løst gennemgaa de Paragraffer, som ændrer Loven af 1868. I § 1 forandres Forholdet saaledes, at Allinge-Sandvig skal være een Kommune, medens den efter den gamle Lovs Bestemmelse kan deles i to. Efter § 2 skal Borgmestervalget ledes af det Byraadsmedlem, der har været længst Medlem, medens Æren nu tilkommer det Medlem, der er ældst af Aar. I § 5 indeholdes en Ændring om, at der kan vælges, foruden Formanden og Næstformanden, en midlertidig Næstformand, der skal træde til, naar den fungerende Formand og Næstformanden har Forfald. Da saadant er indtruffet, er det kun rimeligt, at der findes en Udvej til, at Byraadets Forhandlinger kan gaa ordinært ved en midlertidig Næstformand. I § 7